

100 1922-2022

OSNOVNA ŠKOLA
„ĐURA JAKŠIĆ“
TRNAVA

TRNAVA OD PRVOG POMENA DO PREDGRAĐA NOVOG PAZARA

Selo Trnava prvi put se pominje oko 1314. godine u Povelji kralja Milutina za manastir Banjsku pod imenom Trnov. Trnava je, prema osmanlijskom popisu iz 1455. godine, zabeležena kao Gornja Trnava sa sedam domova čiji je prihod iznosio 492 akče. Trnava je 1468. godine pripadala nahiji Vrača, a prema spisima iz 1571. godine pripadala je nahiji Trgovište. U selu su živeli džindije Ali-bega, u skladu sa kadijinim hudžetom.

Selo su kupili nevernici (misli se na hrišćane) i to Vojin Petko i njegova braća: Jovan, Vučić i Nikša – čift. Davali su ušur i tako su živeli kao čifčije. Čiftlik Ferhad-age pripadao je Radivojevoj baštini, a kupljena su od osobe po imenu Budak, davali su ušur i taksu na čift – činili su čiftluk. Baštinu Petka držali su Memi, Ali i Murat, Osmanovi sinovi – čifčije, a to su bili: Husejin Abdulah Benak, Stepan Radovan, Radisav Milić i Mihailo Radonjić.

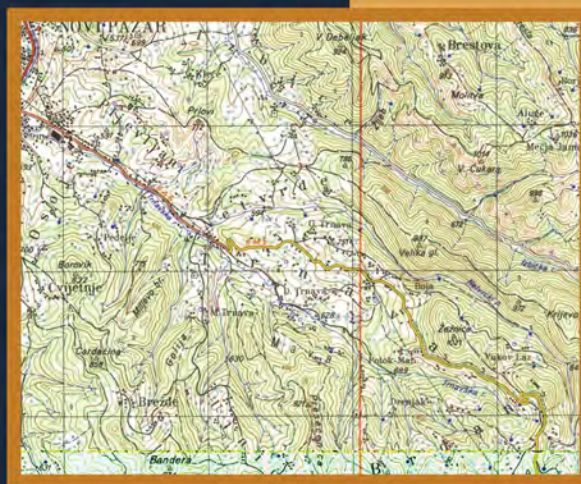
Trnava i sva sela oko nje su 1604. godine bila dobro naseljena. Prikazana je kao Donja Trnava koja se nalazila jugoistočno od Novog Pazara. Sela oko Trnave pripadala su raznim nahijama, a Trnava je pripadala nahiji Vraču. Imala je trideset i jednog nemuslimana i jednog muslimana. Njihov prihod je iznosio 4100 akči.

Trnava je 1900. godine bila naseljena i pripadala je kazi Novog Pazara. U doba Osmanlija deca sela Trnave i okoline pohađala su mekteb po privatnim kućama, naročito u vreme ramazana i u toku jeseni i zime. Opština rajetička osnovana je 14. decembra 1912. godine. U njenom sastavu nalazilo se selo Trnava – 338 stanovnika sa zaseokom Vukov Laz – 177 stanovnika.

U srezu Deževskom 13. juna 1925. godine formirana je nova Opština trnavska. Prema popisu stanovništva 31. marta 1931. godine, Opština trnavska imala je 1453 stanovnika, a od toga su bili 777 hrišćana i 676 muslimana. Narodnooslobodilački odbor opštine Trnava formiran je krajem 1944. godine sa sedištem u Trnavi, u sastavu sreza Deževskog.

Trnava

Topografska karta sela Trnave kod Novog Pazara

Prema Opštem zakonu o narodnim odborima 1946. godine, Narodnooslobodilački odbor Trnave je 20. marta 1946. godine promenio naziv u Mesni narodni odbor Trnava i bio je nadležan za naseljena mesta: Babrež, Borikovac, Brđani, Brežde, Drenjak, Izbice, Koznik, Leča, Netvrde, Osoje, Pedelje, Pljevljani, Trnava, Ujniče, Hotkovo, Cvijetnje, Cerovik i Čepelj.

Mesni narodni odbor Trnava (1946–1952), u bivšem Srezu deževskom, obuhvatao je područje već navedenih naseljenih mesta. Od aprila 1947. godine pokriva veća naseljena mesta: Izbice, Leču i Trnavu, a od februara 1950. godine obuhvatala je i naseljena mesta Brđani i Osoje.

Zatim, od aprila 1952. godine menja se naziv u Narodni odbor opštine Trnava, koji je od jula 1955. godine obuhvata naseljena mesta: Bare, Brđani, Brestova, Vučija Lokva, Zlatare, Izbice, Javor, Kašalj, Leča, Lopužnje, Negotinac, Odojeviće, Pasji Potok, Rajetiće, Smilov Laz i Trnava. Narodni odbor opštine (NOO) Trnava od 1952. godine obuhvatao je naseljena mesta: Trnavu, Izbice, Brđani, Leču, Rajetiće, Bare, Kašalj, Smilov Laz, Zlatare, Javor, Brestovo, Pasji Potok, Negotinac, Lopužnje, Vuču Lokvu i Odojeviće.

Narodni odbor opštine Trnava ukinut je krajem 1959. godine, a njegovo područje ušlo je u sastav opštine Novi Pazar. Međutim, nakon donošenja novog Statuta skupštine opštine Novi Pazar od 1964. godine, formirana je Mesna zajednica Trnava koja postoji do kraja druge decenije XXI veka i danas posluje kao VII mesna zajednica Trnava.

Ova mesna zajednica obuhvata teritoriju grada Novog Pazara sa naseljenim mestom Brđani (i zaseocima Čepelj, Drenjak, Ujniče, Zlatni kamen), naseljenim mestom Izbice (i zaseocima Netvrde, Pljevljani), naseljenim mestom Leča (i zaseocima Babrež, Borikovac, Brežde, Cerovik, Cvijetnje, Koznik), naseljenim mestom Trnava (i zaseocima Mala Trnava, Potok mahala, Vukov Laz), naseljenim mestom Osoje i naseljenim mestom Hotkovo.

U Trnavi Osnovna škola „Đura Jakšić“ postoji punih sto godina. Povremeno je menjala svoje ime i svoju teritoriju.

OSNOVNA ŠKOLA „ĐURA JAKŠIĆ” – TRNAVA

Osnovna škola „Đura Jakšić” u Trnavi ima zanimljivu istoriju koja traje čitav vek. Osnovana je 1922. godine kao *Osnovna škola u Trnavi*. Počela je sa radom u privatnoj kući meštana Paje Dimitrijevića koja se nalazila naspram današnjeg Doma kulture i mesne kancelarije.

Prema sećanjima najstarijih učenika ove škole – Budimirke i Vlade Jeremića, Ljuba Đokovića, Vakuma Maksimovića i drugih učenika – nameštaj za đake i učenike u školi bio je skroman, a gradili su ih domaćin kuće i prvi učitelji u školi: Miladin Mijović, Savo Delević i učiteljica Draga Stanić. Oni su obezbedili minimalne uslove za prve učenike škole. Tačan broj učenika i radnog osoblja škole između dva rata je nepoznat zato što je arhivska građa škole uništena u toku Drugog svetskog rata, ali iz sećanja najstarijih građana znamo da su u prvoj generaciji redovni učenici tadašnje škole bili: Budimirka i Vlade Jeremić, Ljubo Đoković, Živko Kulić, Vojo Đorđe i Vakum Maksimović.

Prema Planu i programu za školsku 1922/23. godinu učenici su, od prvog do četvrtog razreda, imali sledeće predmete: Veronauka, Maternji jezik, Račun, Prirodopis, Pevanje i Gimnastiku.

Najstariji učenici očuvali su sećanje da je tada *Osnovna škola u Trnavi* radila pod imenom „Vožd Karađorđe” i na zidu školske zgrade očuvan je naziv do duboko u XX vek.

Pre osnivanja škole u Trnavi, učenici su od 1900. godine pohađali *Osnovnu školu Rajetiće*, ali i ova škola je imala prekid u svom radu. Prvi učitelji *Osnovne škole u Trnavi* između dva svetska rata su bili: Miladin Mirović, Dragana Stanić i Miodrag Veljković. Prvim učiteljima pridružio se Rajko Popović.

Škola u Trnavi nije radila 1931. godine zbog nedostatka učitelja i loših uslova za odvijanje nastave.

Posebno treba istaći da je u Trnavi u doba Osmanlija i između dva rata uspešno radio mekteb. U njemu su se deca Bošnjaka opismenjivala u duhu islama. Verovatno, roditelji nisu ni isticali interesovanje za školovanje dece u narodnoj osnovnoj školi, posebno ženske dece. Sibijan-mektebe finansirali su vakufi iz Novog Pazara ili sam muslimanski narod.

Pre Drugog svetskog rata o školi, učenicima i radnicima posebno se brinuo mesni školski odbor. Škola za vreme Drugog svetskog rata nije radila. Rad škole obnovljen je 1945. godine pod imenom *Narodna osnovna škola Trnava*. Za vreme Drugog svetskog rata škola je pretrpela veliku materijalnu štetu, uništena je zgrada škole i celokupni inventar. Procenjena šteta iznosila je 250.000 tadašnjih dinara. Prvi učitelj, za vreme Drugog svetskog rata i prvih godina posle nje, bio je Božidar M. Jovičević rodom iz Ivanjice. On je u školu došao 11. januara 1945. godine. Potom dolaze učitelji Nadežda A. Peleš iz Kragujevca i Vera S. Vukičević rodom iz Mladenovca. U Rajetiću je tada radio Rajko V. Popović, u Junacima nije postojao učitelj, a u Nikoljači je radio Milenko G. Arsović.

Nakon završetka Drugog svetskog rata, uslovi u i okolini bili su otežani zbog nedostatka udžbenika – bukvara, čitanki, tablica, križaljki, pisanki, tabli i klupa. Kao i u većini škola, tako i u školi u Trnavi nije bilo potrebnih učila, a i sama školska zgrada bila je u izgradnji jer stara nije odgovarala uslovima za normalan rad. Tada je škola imala samo jedno odeljenje sa jednim učiteljem.

Na teritoriji Narodne Republike Srbije od školske 1945/1946. godine uvedeno je osnovno sedmogodišnje školovanje koje je imalo dva stupnja: niži stupanj – u četvorogodišnjoj osnovnoj školi, i viši stupanj – u trogodišnjoj progimnaziji ili nižoj gimnaziji. U Trnavi i selima Mesnog narodnog odbora Trnava nije postojao drugi stupanj obrazovanja, već su đaci putovali i pohađali nastavu u Gimnaziji u Novom Pazaru ili nekoj drugoj srednjoj školi.

Osnovna škola od 1959. godine trajala je osam godina. Škole koje nisu imale uslova da osnuju sve razrede (I–VIII) zvale su se nepotpune škole i, uglavnom su priključene većoj školi. *Osnovna škola u Trnavi* je i dalje radila bez osmorazredne uloge, ali je i dalje zadržavala status matične škole.

PRVI POSLERATNI UČENICI

Prvi posleratni učenici u *Osnovnoj školi u Trnavi* bili su: Milica Arsenijević, Milica Jaćimović, Stanislava Maksimović, Ljubica Marković, Milanka Radovanović, Anka Radović, Jovanka Radović, Rizo Karišik, Redžep Pljakić, Fadil Sefović i drugi. Ukupno je bilo 69 polaznika u prvi razred, a kasnije se taj broj povećao.

Radnici škole u Trnavi posebno su se isticali u opismenjavanju stanovništva u Mesnom narodnom odboru (MNO) Trnava, gde je od 1. novembra 1947. godine radilo 12 analfabetskih tečajeva sa 278 polaznika. Na raznim konferencijama u zaseocima donete su odluke da se te godine završi sa opismenjavanjem svih nepismenih do 45. godine.

Pored opismenjavanja, *Osnovna škola u Trnavi* bila je stožer razvoja, pismenosti i okupljanja građana Trnave i okolnih sela. Tako je 1955. godine pokrenut zdravstveno-prosvetni tečaj za omladinke ovog kraja. Tečaju je prisustvovalo 65 omladinki, a tečaj je vodio Tomo Kijevčanin, učitelj.

Polaznice zdravstveno-prosvetnog tečaja sa svojim rukovodiocem Tomom Kijevčaninom, učiteljem, 1955. godina

Centralna osnovna škola u Trnavi, decembar 1968. godina (fotografisao Arif Brnićanin)

Učenici petog razreda školske 1958/1959. godine

Prva generacija maturanata OŠ u Trnavi, školske 1967/1968. godine

Učenici generacije 1954/1955.

Učesnici i učesnice obrazovanja odraslih. Hadija Mujović, Mladena Ristović, Emina Omerović, Slavko Aksić, Dejan Ristović, Velizar Glođović, Luko Glođović, Srbo Ristović, Milivoje Vučković, Smajo Alić. Na prozoru tadašnji pomoćni radnik škole Vujica Aksić sa svojom decom, 1978. godina

Nastavnici i učenici OŠ u Trnavi, 18. maj 1976. godine. Stoje sleva nadesno: Miloica Vasiljević, nastavnik ruskog; Tomislav Pavićević, Rajko Milosavljević, Šele Kalić, Čedomir Rajović, Milanko Veljković, Tihomir Vasiljević, Ljubiša Rajović, Vladimir Balović, Radoslav Stefanović, Milka Milovanović, Redžep Ćosović, Vinka Maksimović, Ramiz Šabović, Božidarka Maksimović, Stanka Avramović, Miladinka Maksimović, Radisav Čeriman (učitelj), Rabija Kapetanović, Vučica Dimitrijević i Milunka Vasiljević (nastavnica istorije). Čuče: Asim Omerović, Miodrag Anđelković, Milorad Raković, Desimir Jovanović, Miodrag Gvozdinović, Radivoje Jeremić, Dragan Jeremić, Zorica Čojbašić; leže: Slobo Jeftimijević (nastavnik srpskog jezika) i Milojica Kostić (nastavnik TO)

Nada Urošević, udato Aksić 1. septembra 1967. godine stupila je na dužnost kao učiteljica. U pedagoškoj karijeri trudila se da bude posvećena i odgovorna radnica. Zastupala je interese učenika i seljana mesta u kome je radila. Pored svog kolege Hrana Petrovića, učiteljica Nada je bila jedan od učitelja koji su sprovodili opismenjavanje i obrazovanje odraslih stanovnika sela Leče

Izgradnja zgrade za osnovnu školu u Brđanima počela je 1952. godine. U izgradnju su se uključili meštani područne škole koju su snabdevali odevnim drvima i dali plac za školu. *Osnovna škola u Leči* otvorena je 29. novembra 1953. godine. U ovu školu išla su deca iz naseljenih mesta Leča i Koznik. Otvaranju su prisustvovali Ljubo Simović, predsednik OONO Trnava i Mišo Zekavica, potpredsednik SNO Deževa.

U matičnoj *Osnovnoj školi u Trnavi*, u prvoj generaciji uspešnih učitelja školske 1956/1957. godine, bili su: Radmila Zonjić, Danica Radovanović, Voislav Obradović, Tomislav Kijevčanin, Zagorka Kijevčanin, Jagoda Tošić, Radoica Vukašinović, Dragomir Marjanović, Radica Marjanović, Radojko Jovanović, Vera Jevtović, Ljiljana Trifunović, Antonije Biorac, Faik Sefović, Milovan Nikolić, Jelka Baradić, Vidosav Đorđević, Dragoljub Zečević, Darinka Vranić, Vladeta Milić, Rodoljub Jačinović, Sinan Omerović, Mustafa Ramović, Pantelija Samčević i Miodrag Glišović.

Učiteljica sa svojim učenicama u dvorištu škole, Hajrija Šaćirović, Nada Aksić, Nejma Šaćirović, 1968. godina

Mika Milosavljević, Nada Aksić, Milanka Pantović

Osnovna škola u Trnavi je od 1957. godine radila kao matična škola i imala je isturena odeljenja u Brđanima, Leči, Odojeviću i Rajetiću. Na početku školske 1957/1958. godine izvršena je reorganizacija škola u NOO Trnava i osnovana je Osnovna škola Trnava sa odeljenjima u Leči, Trnavi, Brđanima i Odojeviću. Pod ovim imenom je radila od 1. septembra 1957. godine. Nepotpune osnovne škole u Leči, Brđanima, Odojeviću osnovane su 29. decembra 1960. godine.

Reorganizacija školstva nastavljena je 1960. godine. Nepotpuna osnovna škola u Trnavi osnovana je 29. decembra 1960. godine. Reon Nepotpune osnovne škole Trnava 29. decembra 1960. godine obuhvatao je sledeća naseljena mesta: Donja Trnava, Ujniče, Plevljani, Odojeviće (deo), Gornja Trnava, Netvrđe, Pedelje i Izbice (deo). Reon Nepotpune osnovne škole Leča obuhvatao je naseljena mesta: Leča, Babrež, Koznik, Borikovac, Cvijetnje, Brežde i Cerovik. Reon Nepotpune osnovne škole Brđani obuhvatao je sledeća naselja: Brađani, Vukov Laz, Gornja Trnava (deo), Zlatni Kamen, Drenak, Potok Mahala, Ujniče (deo) i Čepelje. Reon Nepotpune osnovne škole Odojeviće obuhvatao je naseljena mesta: Negotinac, Brestovo, Vučja Lokva, Opava (deo), Pasji Potok, Zmijac, Odojeviće i Lopužnja. Nepotpuna osnovna škole Rajetiće obuhvatao je sledeća naseljena mesta: Rajetiće, Smilov Laz, Javor, Bare, Kašalj, Likov Do i Niš. Reoni škola su u toku XX veka u celini očuvani, sa malim izmenama kod pojedinih škola.

Učenica Mara Milosavljević jedna je od korisnica programa obrazovanja odraslih školske 1977/1978. godine

Na času učiteljice Nade Aksić i njenog učenika Dragiše - Gila Radisavljevića, 1968. godina

Isečak iz lista „Bratstvo“, Nada Aksić je proglašena za Najdražeg učitelja na teritoriji Jugoslavije. O njenom zalaganju i uspehu pisale su sve tadašnje novine. 1985. godina

Učitelj Hrane Petrović sa učenicima fudbalske ekipe, 1967/68. godine. Stoje sleva: Esad Omerović, Omer Hačković, Aco Slavković, Suljo Mujević, Zlatko Janičijević. Čuče učenici: Mladen Slavković i Saša Janičijević

Jedan zanimljiv isečak iz novina o Nadi Aksić i učenicima, 1985. godina

Prema Statutu *Centralne osnovne škole Trnava* od 10. decembra 1965. godine, škola je imala četiri isturena odeljenja: Leča, Brđani, Rajetiće i Odojeviće. Na području *Centralne osnovne škole u Trnavi* bilo je 5497 stanovnika. Škola je školske 1966/1967. godine imala 733 učenika, ali je naredne školske godine ukupan broj bio 706 učenika.

Centralna osnovna škola Trnava je školske 1968/1969. godine imala isturena odeljenja u Kašlju, Brđanima, Leči i Odojeviću. *Centralna osnovna škola „Rajko Acković“* u Trnavi je 1981. godine imala osmorazrednu školu u Trnavi i četvororazredne škole u isturenim odeljenjima: Odojeviće – 31 učenik, Rajetiće – 20 učenika, Brđani – 48 učenika, Kašalj – 11 učenika i Leča – 36 učenika

Centralna Osnovna škola Trnava se uključila na takmičenje učenika osnovnih škola u opštini Novi Pazar od 1969/1970. godine i postizala je zapažene rezultate. Školske 1970/1971. godine, pored viših razreda u *Centralnoj osnovnoj školi Trnava*, radila su isturena odeljenja petih razreda u Odojeviću i Krvasaliji sa razrednom nastavom. Pri centralnoj školi radio je školski internat. U internatu su stanovala deca iz osnovnih škola u Odojeviću, Rajetiću, Brđanima i Leči.

„NAJDRAŽI UČITELJ“, U LEČI RAD UTKAN U DOBRO SELA

Šest kilometara makadama se penje i krši uz obronke Rogozne da bi село Лечу повезало са асфалтом, са светом. Куће се разбегале по падинама и мирним пропацима, око њих шуме у раскоши јесени маме око. Школа на чистини: мир, неки дубоки, не може ни жагор малобројне деце да попуња, дворште одише нечим топлим, породичним: рука, ваљда, наклона уредности, цвећу, лепоти.

Ту ради Nada Aksić, овогодишњи добитник признања „Најдражи учитељ“, једна од десет награђених у целој земљи, учитељица у оном правом, квалитетном, данас у селу јачу и још понегде сачуваном смислу Разговор о школи и селу не одваја спонтано га преплиће, из убеђења и деловања. Поносна је, с правом које јој пружа досадашњи рад у школи и селу, на ово признање.

— Бити добар сеоски учитељ је нешто велико, а бити „Најдражи

учитељ“, у целој домовини, то је нешто много веће. Мој пут до овог признања је дуг, јер је трајао седамнаест година, а тежак и напоран зато што сам се од почетка рада и доласка у ову средину морала ухватити укоштац са проблемима овог краја.

А они су били бројни, почев од изградње пута, електрификације села, дограђивања учioniце, уређење школског дворишта, постављања примитивних мостова на овим речичама до садашњег довођења воде у школско двориште.

Људи овог села су прихватили Nadu јер им је подређавала наду за боље сутра, и заједно с њом, уз помоћ матичне школе у Трнави и шире заједнице, Леча је лечила забаченост и заосталост и добијала ново, светлије лице. Самодопиносом и акцијима је изграђен пут, доведена струја. Nada је, после рада са децом, старијим мештанима тумачила те дотад чудне писане знаке и отва-

рала прозор у свет. Погод не неписменост још није завршила само за друго и блиско, са поверењем. Рачи хваде не штеди ни Жељка Фарошић, учитељица школе у Лечи:

— Nada воли свој посао, верује у њга, налази ту лепота које се могу открити само заљубљеницима овог полова. Срећна је зато, и други по свој не би бирали, колико год овај овде тражи напор и одрицања. Срећна је што васпитава младе генерације, што ствара нове људе, уноси у њих део своје љубави према раду, човеку, животу. Зар има нешто лепше?

О Nada у селу говоре оним приреним тоном остављеним само за сарађујемо. Ако је потребна замена или било каква помоћ, она је ту. Радујем се овом признању, као и сви у нашој школи и месној заједници. Задовољство је радити са њом.

— Сама чињеница да је Nada један од најмлађих добитника овог признања говори о њеном раду и лику. Дobar је васпитач, организатор и активан друштвено-политички радник. Успех њених ученика у даљем школовању то потврђује — каже Есад Зековић, директор Основне школе у Трнави.

И док у царској раскоши јесених боја дрема Леча, у Nada, најдражем учитељу, немир: пут још није тако добар, и неписмени чекају, и деца хоће да завире у тај чудни свет.

П.

Nada Aksić sa svojim đacima

НАЈДРАЖИ УЧИТЕЉ У ЛЕЧИ КОД НОВОГ ПАЗАРА ЖИВОТ ПОСВЕЋЕН СЕЛУ

О Nadi Aksić у селу говоре бипалним речима, остављеним само за драге и блиске

НОВИ ПАЗАР, 24. — Стоје путничким аутомобилом са новача тога часа, Nada Aksić, овогодишњи добитник признања „Најдражи учитељ“ данас је у Лећи, само седамнаест година од када је доведена је вода, а на једном мирним пропацима, окруженом шумом, налази се школа. Двориште, омишљеном, траје неговано, уредност на сваком кораку, дубоки мир на тренутак поремети жагор малобројне деце.

Ту Nada Aksić ради, гради, подучава већ годинама.

— Бити добар сеоски учитељ је нешто велико, а бити „Најдражи учитељ“, у селој домовини, то је не-

што много веће — прича Nada. — Мој пут до овог признања је дуг, трајао је близу двадесет година, тежак и напоран зато што сам од почетка рада и доласка у ову средину морала да се ухватим укоштац са проблемима овог краја.

Њих је било најпре него требало је изградити пут до школе и школско двориште, поставити примитивне мостове на многобројним речичама, довести воду у школско двориште.

Све су то послови које је Nada радила после наста-

вајето са митицима Лечи који су је прихватили само за драге и блиске. Могла је она да добије помоћ у граду, међа је чинила много више него што је обавеза једног просветног радника. Могла је, али није хтела. Има у овом селу да обринути Rogozne још много започетих, а незавршених послова. Треба направити нову школу, прозвинути, вратити младе. Како ће други да се врате ако Nada оде.

Рачи хваде не штеди ни Есад Зековић, директор матичне ОШ у Трнави.

— Сама чињеница да је Nada једна од најмлађих добитника овог признања говори о њеном раду и лику. Дobar је васпитач, организатор многих акција и активан друштвено-политички радник — истиче Зековић.

— Сама чињеница да је Nada једна од најмлађих добитника овог признања говори о њеном раду и лику. Дobar је васпитач, организатор многих акција и активан друштвено-политички радник — истиче Зековић.

Миро Илићфоросаћ

Nada Aksić sa svojim đacima

Prva generacija obrazovanja odraslih u Rajetiću, 1974. godina

OBRAZOVANJE ODRASLIH

Obrazovanje odraslih, na teritoriji OŠ „Đura Jakšić“ – Trnava, posle Drugog svetskog rata je uspešno sprovedeno. Da bi se potpuno iskorenila nepismenost, centralna škola i sva isturena odeljenja u osmoj deceniji XX veka, put sveobuhvatne prosvetnosti prihvatile su, bez imalo oklevanja.

Obrazovanje odraslih započeto je školske 1973/74. godine kao elementarno opismenjavanje, najpre u izdvojenim odeljenjima Rajetiće i Brđani, a kasnije školske 1977/78. godine u Leči i Odojeviću.

Zbog velikog broja odraslih, koji su ostali bez elementarne pismenosti, odlučeno je da se krene sa opismenjavanjem, ne samo u krugu škole, već i po privatnim kućama.

Po sećanju učiteljice Nade Aksić, učitelji su odraslima držali časove po predmetima, posle redovne nastave. Bili su uključeni svi učitelji isturenih odeljenja, a posebno su se isticali učitelji: Budimir i Nikosava Dimi-

trijević, Tomislav Slavković, Omer Kahrović, Nada Aksić, Grozdimir Milosavljević, Zdravka Čeriman, Slobodanka Kekezić, Hranislav Petrović i drugi. Od školske 1974/75. godine počelo je i sa obrazovanjem odraslih starijih od šesnaest godina koji su sticali vanredno osnovno obrazovanje. Obrazovanje odraslih se zasnivalo na osnovu Zakona na osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja. Osnovno obrazovanje i vaspitanje odraslih bilo je jedno od delatnosti koja se organizovala svake školske godine. Lica starija od 16 godina, ako nisu pohađala osnovnu školu, mogla su steći osnovno obrazovanje i vaspitanje kao odrasla lica, sistemom polaganja ispita. Do 2007. godine, što elementarnim opismenjavanjem, što obrazovanjem odraslih, kroz ovu školu vanredno se opismenilo više od 1. 500 odraslih koji su stekli vanredno osnovno obrazovanje.

Obrazovanje odraslih je u ovoj školi i dalje na snazi.

NEKI OD NAJUSPEŠNIJIH UČENIKA U STOGODIŠNJEM RADU ŠKOLE

Bivši učenici, a danas istaknuti po svojim zanimanjima u stogodišnjem radu OŠ „Đura Jakšić“

- doktor **Zora Veljković**
- sportisti: **Bajram Kolašinac, Fatmir Kolašinac i Hido Dupljak**
- profesori: **Zlatko Petrović, Silvana Milosavljević, Baraći Radojko, Miodrag i Radivoje, Jugoslav Simović, Radomirka Drobnjak, Vinka Milentijević, Vujadin Jovanović, Hako Kurtović, Sabiha Hasanović**
- učitelji: **Hranislav Petrović, Gojka Popović, Grozdimir Milosavljević, Mišo i Miojla Drobnjak, Ratko Kovačević, Buda Veljković**
- specijalizant interne medicine **Emir Bilalović**
- estradni umetnik **Miro Drobnjak**
- advokat **Dragiša Radisavljević**
- profesor matematike i bivši narodni poslanik **Milan Veselinović**
- ekonomisti: **Miodrag i Žarko Drobnjak, Dragutin Lazović, Vojo Kovačević**
- JNA general **Dobronije Veljković** i pukovnici **Miloš i Radoš Barać**
- Pravnik u MUP **Ilić Stefan**
- Medicinski radnik **Miladija Drobnjak**